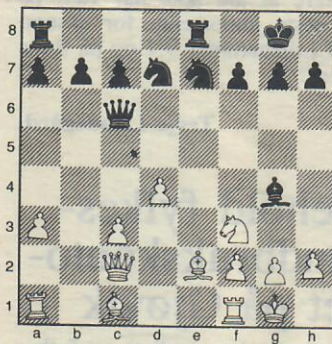

■ SJAKK

Når forsvar blir det beste angrep

Det er ofte vanskelig å finne fortsettelsen på ett godt angrep i et sjakkparti, og dessuten er tap der man føler at man har vært på offensiven i hele partiet ofte irriterende tap. En av Lillehammer Schakselskaps ivrige angrepsspillere er Rolf Antonsen, i følgende parti fra klubbmesterskaps første runde får han rasert motstanderens kongestilling, men får ikke satt prikken over ien.

Hvit: Rolf Antonsen
Sort: Per A. Øvstehage
01 d4 - d5
02 c4 - e5
03 cxd5 - Dxd5
04 Sc3 - Lb4
05 e3 - Se7
06 a3 - Lxc3
07 bxc3 - 0-0
08 Sf3 - Lg4
09 Le2 - Dc6
10 Dc2 - exd4
11 exd4 - Sd7
12 0-0 - Tfe8

Og vi har diagramstillingen der Rolf smeller til med offensivt angreps-spill _ heretter spiller sort først og fremst en forsvarskamp.

13 Sg5(?) - Lxe2 (!) (?)
14 Dxb7(+) - Kf8
15 Dh8 (+) - Sg8
16 Sh7(+) (!) - Ke7
17 Dxb7 (?) - Lxf1 (!)

Hvits tårn falt muligens noe unødvendig, selv om hvit spiller på Lg5(+). Sort velger å plukke med seg det som går an i håp om at hvits angrep mislykkes.

18 Lg5 (+) - Sdf6 (!)
19 Te1 (+) - Kd8
20 Lxf6 (+) - Sfx6 -
21 Txe8 (+) (?) - Sxe8 (!)

Og dermed hadde hvitt brent kruttet. Sxe8 er avgjørende, nå er Dg7 truet (en dronningsjakk på g5 gir f6 (!)) _ og dessuten truer matten på g2 slik at sort har allverdens tid til å spille vekk løperen på f1, det gir en uslåelig materiell overvekt.